

РЕШЕНИЕ

№ 34920

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6540** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. Х. Г. С., гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Л., срещу решение № П-2/11.06.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната до разглеждане по същество последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № КП-04-3414/22.05.2025 г. В жалбата и в с.з. лично и чрез адв. Л. сочи, че административният орган не е обсъдил новите обстоятелства, изложени в писмената молба. Представя ново доказателство по см. на чл. 142, ал. 2 от АПК. Иска се отмяна на административния акт и връщане на преписката за разглеждане по същество с дадени задължителни указания. Претендират се разноски.
Отвeтникът – интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П. в с.з., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, встъпил на осн. чл. 16 от АПК, не изразява становище.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения чрез отказ от предоставяне на права. Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

От фактическа страна съдът установява следното:

Подадена е била молба (л. 29) за предоставяне на международна закрила с рег. № КП-04-314/22.05.2025 г. от оспорващия М. Хер Г. С. - мъж, [дата на раждане] в [населено място],

гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН].

Тази молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В предишно първо производство председателят на ДАБ с решение № 12401/29.11.2024 г. е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Това решение е стабилизирано с влязъл в сила съдебен акт.

С последващата молба чужденецът поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като се позовал на нови, според него, обстоятелства – влошена обстановка в страната по произход. След свалянето на режима на Б. А. властта била взета от движението „Х. Т. аш – Ш.“, бивше подразделение на „Ал К.“, но въпреки обещанията за по-добър живот размириците продължавали. Към молбата било приложено и копие на уведомление за решение (задочно), от което е видно, че военният съд в Д. е постановил присъда, връчена на 24.04.2025 г., видно от която апликантът е осъден на 10 години затвор за членство в партия БААС, лоялност към режима на А., разпространява слухове в социалните мрежи, глобен с[ЕИК] сирийски лири.

По настоящо обжалвания административен акт са изложени мотиви, че изследваната от АО актуална ситуация в цяла С. не следва да се приеме като ново обстоятелство от съществено значение за положението на молителя. Изложени са съображения, че в представения документ - присъда, липсват важни реквизити – не са посочени номер и дата на дело, не е цитиран конкретен закон от Сирийското законодателство, по силата на който е издадена присъдата, не се сочи подлежи ли същата на обжалване, информацията от нея е в противоречие със заявената по време на интервюто от апликанта липса на разследвания и проблеми с правосъдието.

Вземайки предвид, че в последващата молба чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима, както и е прието, че производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

По делото е представен като доказателство препис-извлечение от съдебен регистър № 054155 по номер на дело 54155/С относно осъдителна присъда от 15 години, придружени с принудителен труд и глоба на стойност 1000000 сирийски лири.

Жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, председателят на ДАБ, със заповед № ЦУ-РД05-69/22.03.2023 г. (л. 202) е определил Б. К. (издател на АА) за интервюиращ орган, която да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не я допуска.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал молба за предоставяне на закрила на 22.05.2025 г., като същата правилно е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ с оглед

наличие на предходно производство за предоставяне на международна закрила в Република България, приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Административният акт се явява издаден и в срока от 14 работни дни по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като се съобразят и неработните дни/официалните майски празници на 2025 г.

Спорът се свежда до проверка за наличие на нови обстоятелства. Заявеното от жалбоподателя – уведомление за решение (заочно), от което е видно, че военният съд в Д. е постановил присъда, връчена на 24.04.2025 г., видно от която апликантът е осъден на 10 години затвор за членство в партия БААС, лоялност към режима на А., разпространява слухове в социалните мрежи, глобен с[ЕИК] сирийски лири, съставлява ново такова обстоятелство от съществено значение за личното му положение по смисъла на чл. 13, ал. 2, вр. чл. 8, ал. 1 и ал. 3, т. 1 от ЗУБ

Съображенията на решаващия орган, че в представения документ, от който е направен превод, че липсва изискуемата конкретика и прочие, са съображения по същество, които следва да бъдат разгледани в производството по общия ред по критериите на чл. чл. 75, ал. 2 и 3 от ЗУБ, както и по критериите на чл. 4 от Директива 2011/95/ЕС. Доколкото молителят е доказал наличието на положителните кумулативни предпоставки по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и представяйки нови писмени доказателства, не е била налице хипотезата на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Н. документ в с.з. не съставлява основание по чл. 142, ал. 2 от АПК, тъй като касае идентични факти за сходен период и е връчен на представител на същата дата, като обсъдения в административното производство.

Решението като неправилно следва да бъде отменено и делото следва да се изпрати като преписка на административния орган за разглеждането ѝ по общия ред. При новото разглеждане решаващият орган следва да съобрази и постановеното решение на Съда на ЕС от 04.10.2024 г. по дело С-406/22 в което се приема, че що се отнася до контекста, в който се вписва чл. 37 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, от този чл. 37, първо, е видно, че държавите членки могат да определят сигурни страни на произход в съответствие с приложение I към същата директивата. Подобно на текста на въпросния чл. 37 обаче в критериите, посочени в това приложение, няма никаква индикация, че държавите членки са свободни да определят като сигурна страна на произход само частта от територията на съответната трета страна, в която тези критерии са изпълнени. При липсата на каквото и да е посочване на част от територията на съответната трета страна в приложение I към Директива 2013/32 или в чл. 37 от нея, условията по това приложение трябва да бъдат спазени на цялата територия на съответната трета страна, за да може тя да бъде определена като сигурна страна на произход (т. 66-69).

Воден от изложеното Административен съд София-град, I отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Х. Г. С., гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], решение № П-2/11.06.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ

ИЗПРАЩА преписката на компетентния административен орган - председателя на Държавната агенция за бежанците, за разглеждане и произнасяне по молбата за закрила в производство по общия ред.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от него да се връчи на страните

